

MET EEN FUNERAIRE GLIMLACH

WHAT'S IN A NAME

Och jee, die namen, je kunt er niets aan doen, je naam krijg je mee bij je geboorte. Dat pakt meestal wel goed uit maar soms is er wel humor in te vinden. Zonder iemand belachelijk te maken natuurlijk. Ik herinner mij de naam Poepjes, Koningin Wilhelmina moest deze heer eens toespreken maar kreeg deze naam natuurlijk niet over haar koninklijke lippen. Zij sprak hem aan als Meneer Po-Epjes. Ludiek. Kom er maar op.

Soms hadden ouders er wel iets aan kunnen doen, maar wilden ze niet of hadden het niet in de gaten, dachten ze niet na of misschien ook hadden ze een groot gevoel voor humor. In mijn werk kwam ik nog wel eens wat tegen, waarbij ik een glimlach (understatement) niet kon onderdrukken.

Een Scheveningse naam is Toet, ik had er nooit van gehoord. Scheveningers komen ook niet zo snel in een Brabants ziekenhuis terecht. Maar ik moest mevrouw Toet spreken. Mevrouw –zo wilde het geval- was getrouwd met meneer Toet. De vraag aan mij was of ik op kamer zoveel Mevrouw Toet-Toet wilde bezoeken. De verpleging had overredingskracht nodig om mij te overtuigen van de echtheid van die naam. Ik zag mij al de zaal binnenlopen en hardop vragen: "Wie van u is mevrouw Toet-Toet?" Rotgeintjes waren de verpleging niet vreemd.

In datzelfde Brabant is de naam Celie welbekend. Maar noem je zoon dan geen Peter. Jeucken komt daar ook nogal eens voor en de voornaam Mien kennen we allemaal wel. Wel vervelend als Mien Jeucken dan trouwt met een man met de naam Billekens. Ik zou geloof ik alleen mijn meisjesachternaam maar blijven gebruiken in plaats van die van hem ervoor te zetten: Mien Billekens-Jeucken.

Een oude vriend van ons werkte bij de Kijkshop, je weet wel, dat was die winkel waar je je aankoop in de vitrine bekijkt, het bijbehorende bestelnummer doorgeeft bij de kassa; je rekent af en dan wordt je aankoop uit het magazijn gehaald. Je wacht in de winkel totdat het artikel arriveert en dan wordt je naam hardop afgeroepen. Onze vriend kwam met de aankoop van een mevrouw uit het magazijn, las de naam op het bestelbriefje en bleef halverwege steken: "Mevrouw ...,eh, mevrouw ...". De betreffende mevrouw redde onze vriend door naar hem toe te lopen en plagerig te zeggen: "Jij durft die naam vast niet hardop uit te spreken!" Hoe ze heette? Kudding.

En wat dacht je van de achternaam Nus? Niks mis mee zou je zo op het eerste gezicht zeggen. Misschien moeten alle versgebakken ouders voordat ze hun pasgeboren kind een naam geven, deze eerst maar eens zorgvuldig proeven: hoe klinkt de naam voluit? Hoe klinkt die afgekort

of hoe klinkt het als alleen de beginletter wordt toegevoegd aan de achternaam? Kan het? Klopt het? Klinkt het? Als papa en mama Nus dat allemaal hadden gedaan, zouden ze hun zoons dan ook nog Peter en Adriaan hebben genoemd? Of hebben Peter en Adriaan vanaf de jaren des onderscheids maar steeds hun voornamen voluit geschreven om alle ellende maar vóór te zijn? Zeker weten van niet, want ik heb het zelf op hun bestelbus zien staan: A. Nus en P. Nus.

Het funeraire aspect in bovenstaand is je vast helemaal ontgaan. Mij ook, want het staat er niet in. Ik probeer nu mijn leven te beteren, maar ik heb wel de foto's dusdanig moeten bewerken om niet in de problemen te komen met het weergeven van namen, want die mogen niet herleidbaar in beeld zijn. Rest mij te zeggen dat ik met deze 'funeraire glimlach' wel een reputatie vestig die ik eigenlijk niet wil hebben, maar ik kan het niet laten, het is zo gràppig allemaal!

Kijk, de namen bestaan ècht hoor:

Ik verzin het niet ...

Écht niet ...

Hier zit een luchie aan, in Urk nog wel!

Zou dat hier vandaan komen?

HIER RUST
ONZE LIEVE MOEDER
BEHUWD - GROOT -
EN OVERGROOTMOEDER
B VISCHSCHRAPER
GEB.

Moet wel bijna, ze ligt naast:

HARINGMAN
OVERLEDEN 5 JUNI 19

Hier ligt niemand

Hier wel en hij is de sigaar ...

En dat is behoorlijk

